

Sygn. akt IV Ka 623/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lech Mużyło
Sędziowie	SO Paweł Pratkowiecki SO Marek Poddębniak (spr.)
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Mariusza Zielińskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2012 r.

sprawy **W. B. (B.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Lubinie

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 5 września 2012 r. sygn. akt II K 1086/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia o karze grzywny z punktu III części dyspozytywnej przyjmuje art. 33 § 2 k.k.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 623/12

UZASADNIENIE

W. B. oskarżony był o to, że w dniu 11 lutego 2011 r.

w L., działając wspólnie i w porozumieniu z A. R., pomógł mu doprowadzić pracownika (...)Kasy(...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w kwocie 20.000zł za pomocą wprowadzenia w błąd, w ten sposób, że dla uzyskania dla niego kredytu podrobił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie

o zatrudnieniu A. R. na czas nieokreślony od dnia 01.02.2010 r. w firmie(...)z siedzibą w W., na stanowisku monterą płyt kartonowe - gipsowych, które następnie przekazał w/w celem przedłożenia jako autentycznego przy podpisywaniu

przez niego umowy kredytowej, co miało istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego przez A. R., który nie dokonał żadnej wpłaty tytułem spłaty rat udzielonego kredytu, czym działał na szkodę (...)Kasy(...)

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z 5 września 2012 r. w sprawie II K 1086/12 uznał oskarżonego W. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Z wyrokiem tym nie zgodził się oskarżyciel publiczny zarzucając wyrokowi Sądu I instancji naruszenie przepisów prawa materialnego w art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 4 k.k., polegające na przyjęciu w wydanym wyroku za podstawę wymiaru kary grzywny art. 71 § 1 k.k., w sytuacji kiedy Sąd był obowiązany orzec karę grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k., gdyż zarzucane oskarżonemu przestępstwo zostało popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a orzeczenie kary grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. może nastąpić jedynie kiedy jej orzeczenie nie jest możliwe na innej podstawie prawnej i powołując się na ten zarzut wnosił zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez orzeczenie na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. kary grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym Prokurator popierał pisemną apelację i zawarty w niej wniosek.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Legnicy była oczywiście słuszna, na uwzględnienie zasługiwał też zawarty w niej wniosek.

Sąd Rejonowy, czego nie kwestionowały także strony, prawidłowo ustalił stan faktyczny, dokonał prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego i trafnie ocenił stopień szkodliwości społecznej tego zachowania. W tym zakresie brak było w ocenie Sądu Okręgowego okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie bądź zmianę zaskarżonego wyroku z urzędu.

Trafnie także, i również tego nie kwestionował skarżący, Sąd I instancji uznał, że w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna i zachodzą przesłanki do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Ma jednak rację oskarżyciel publiczny, że wskazując podstawę prawną orzeczenia w przedmiocie kary grzywny, Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego. Zważyć bowiem należało, że czyn oskarżonego popełniony został z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, co powodowało, że podstawą prawną orzeczenia kary grzywny powinien być art. 33 § 2 k.k., jak słusznie zauważył to skarżący Prokurator, a co także zauważył w pisemnych motywach wyroku Sąd Rejonowy.

Z tych względów zaskarżony wyrok zmieniono jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach wydano na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. stosując zasady słuszności.